

*Ne može re i da poznaje Krista
tko svakodnevno ne ita Evan?elje.*

24. XI. 2008. Lk 21,1-4 Andrija, Krševan	Nije bitno što i koliko inimo. Jedino je bitno s kakvom ljubavlju to inimo.
25. XI. 2008. Lk 21,5-11 Katarina, Livarija	Svijet i sve na njemu je prolazno i propast e jednog dana. Jedino e ostati naša djela. Ona koja sada inimo.
26. XI. 2008. Lk 21,12-19 Silvestar, Dubravko	Svaka diktatura je progonila krš ane i naše zauzimanje za istinu i dostojanstvo svakog pojedinog ovjeka. Ni danas nije druga ije.
27. XI. 2008. Lk 21,20-28 Maksim, Severin	Krist je gospodar svega stvorenoga. Ako smo uz Isusa nitko i ništa nam ne može naškoditi. Nikoga se ne trebamo bojati.
28. XI. 2008. Lk 21,29-33 Katarina, Držislav	Valja nam nau iti prepoznavati znakove vremena i, sura uju i s miloš u Duha Svetoga, shva ati što nam Bog po njima poru uje.
29. XI. 2008. Lk 21,34-36 Saturnin, Svjetlana	Sutra zapo inje nova crkvena godina. Prilika je to za nove odluke i opredjeljenije življenje svog krš anstva.
30. XI. 2008. Andrija, Konstantin	PRVA NEDJELJA DOŠAŠ A Iz 63,16b-17.19b;64,2b-7 1 Kor 1,3-9 Mk 13,33-37

Nedjeljni liturgijski listi varaždinske katedrale

Izdaje: Varaždinska katedrala, Pavlinska 4
ure uje: Nikola Kuzmi i odgovara: Damjan Koren
web stranica: <http://varazdin.hbk.hr>

Liturgijski

LISTI

23. studenoga 2008.

varaždinske katedrale

Godina VII.

Nedjelja Krista Kralja

broj 52

Gospodine,
prinosimo ti žrtvu
kojom je Krist ljude
pomirio s tobom.
Molimo te,
nek tvoj Sin dâ narodima
dobra jedinstva i mira.

Darovna molitva

Prvo itanje: Ez 34,11-12.15-17
Drugo itanje: 1 Kor 15,20-26.28
Evan elje: Mt 25,31-46

**PRED KRISTOVOM
SLIKOM**

Utisni se duboko u meni,
sliko moga Kralja!
Ti, ne ja,
treba da živiš u mojoj duši
u mojem srcu,
na mojem licu,
na mojim usnama.
Ti, ne ja.
Cijeloga života samo Ti.

Getruda Le Fort

JEDINSTVO I MIR

Krist, Kralj svega stvorenoga, doista nas neprestano zbunjuje i potiče na promišljanje života i vlastitih stavova. Za svoje prijestolje nije izabrao kišene dvore ni nebeska prostranstva, nego vlada svijetom razapet na križu. Uzdignut između neba i zemlje pomiruje i spaja Nebo i Zemlju. Raširenih ruku grli sve stvoreno i svemu daje mogućnost novog života.

Pomireni s Bogom

Zato je prikladno, prinose i na današnji dan darove za spomen in Kristove žrtve, posvjestiti činjenicu da je Isus upravo na križu bio u najkraljevskijem položaju.

Nakon što to shvatimo ostaje nam uiniti dvije stvari. Poistovjetiti se s Kristom primaju i na sebe svoj križ i prinose i svoju žrtvu za spas svakog pojedinog ovjeka. I nastojati da nas sudjelovanje u Euharistiji odgoji da po nama dođe u ovaj svijet pomirenje.

Jer, na nama bi se i na našem ponašanju trebalo prepoznati da smo svjesni svoje pomirenosti s Bogom i mogući da svakom ovjeku budemo svjedoci i glasnici blagoslova pomirenosti s Bogom.

Bog danas želi djelovati preko nas. Želi nas osnažiti Euharistijom da bismo postali oni preko kojih može se uprisutniti u svijetu plodovi Kristove

muke i smrti na križu.

Jedinstvo

Današnja darovna molitva obrađava se Bogu s prošnjom za jedinstvo i mir.

Jedinstvo, koje nam Krist može dati po Duhu Svetome i za koje je molio Oca na posljednjoj večeri, ne zna i jednomnu uniformiranost. Kršćansko shvaćanje jedinstva podrazumjeva otvorenost istom Duhu Kristovu koji nas nadahnjuje za najrazličitije djelovanje. Jedinstvo za koje molimo je nutarnja povezanost. Za razgranatost koja je povezana sa deblom i korijenom.

Mir

Tako shvaćeno i življeno jedinstvo omogućuje i nam istinski mir. Mir koji ne može biti posljedica straha, nego plod bratoljublja. Mir koji ne može biti bezuslovna tolerancija, nego opredijeljena ljubav.

A ovjeka anstvo ujedinjeno u ljubavi i miru bit će predokus Kraljevstva Nebeskoga. Većemo živjeti u vremenu ono što nam je pripravljeno u vječnosti.

No, nikada ne smijemo s metnuti se uma da je tako nešto moguće jedino preko križa. Preko dragovoljnog predanja u smrt da bi se omogućio život. Život u jedinstvu i miru.

KAD SIN OVJE JI DOJE

ovjek bi otkivao da je biblijska itanja na svetkovinu Isusa Krista, Kralja svega stvorenoga biti u revijalnom tonu. Da može se spjevati hvalospjev Kralju svega stvorenoga. Da može biti glamurno.

Mi itamo itanja koja govore o Pastiru koji brine o ovcama, itamo o Sinu koji se podlaže, itamo poistovjeđivanje s najprezrenijima.

Kristovi suvremenici su prezreli Isusa jer u njemu nisu prepoznali sliku o obećanom Mesiji koju su sami stvorili. Nazarećanin im je izgledao previše ofucano za vrhovnoga kralja, odveć banalan za vrhovnoga proroka i odveć decentralizirano neformalan za vrhovnoga svećenika. Slatkorjeđivi ušminkani pozer bi bio prihvaćen, ali nije moguće prihvatiti onoga koji govori na gori, ozdravlja u subotu, daje svoje tijelo za jelo i umire na križu.

Svetkovina Isusa Krista, Kralja svega stvorenoga nas ponajprije nagoni da se zamislimo nad svojim shvaćanjem Isusa Krista. Zato je dobro, poput molitve, ponavljati ime današnje svetkovine i prepoznavati ono što odzvanja u nama.

A onda, nakon što otkistimo svoje misli i svoje srce, možemo se prepustiti Bogu da nas ispuni svojim mislima i svojom ljubavlju.

Isus Krist, Kralj svega stvorenoga, poistovjeđuje se s pastirom. Skuplja ovce svoje koje se raspršiše u dan oblaka i mraka. Traži izgublenu, dovodi natrag zalutalu, povija ranjenu, krijepi nemoćnu, bdije nad pretilom i jakom. U Kristovoj ljubavi ima mjesta za sve.

Ono što volimo nazivati Sudnjim danom u današnjem se evanđeoskom odlomku ne pokazuje kao sudenje, nego kao prosuđivanje. Isus nije samovoljni sudac koji donosi odluke prema vlastitom nahođenju, nego svakoga prosuđuje prema njegovim djelima.

Ne navode se djela povijesne važnosti, ključni momenti ni prekretnice. Spominju se svakodnevna, obična djela milosrđja. Ne navode se žrtve i svetišta u čast Bogu, niti rijeđitost tumačenja i utjelva vjere. Spominje se iskazivanje ljubavi najbjeđnijima s kojima se Isus poistovjeđuje.

Pravednici, kojima se Isus najprije obrađava, zbunjeno odgovaraju ne uviđaju i veličinu onoga što su smatrali najnormalnijim ponašanjem. Za njih je normalno uiniti dobro. Kada itamo životopise svetaca uoćavamo logičnost njihova opredjeljenja za dobro. Dobro je jedino što žele uiniti.

Oni drugi također zbunjeno odgovaraju ne uviđaju i pogubnost onoga što su smatrali najnormalnijim ponašanjem. Za njih je normalno biti bešćutan prema ljudskoj bijedi.

Sin ovjeđji samo konstatira ovjekovo ponašanje. I poštuju i ovjekov izbor prosljeđuje nas u ono što smo izabrali. Pravednike u *Kraljevstvo*, a one druge u *oganj vjeđni*. Za one koji su napravili krivi izbor vječnost je *muka vjeđna*, a za pravednike koji su dobro izabrali vječnost je *život vjeđni*.

Mi, okupljeni u razmišljanju Božje rijeđi, još uvijek smo na svijetu i inimo izbor.